

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

Quæstio I. Quæ sit Materia, & Forma Sacramenti Extremæ Unctionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

ctione, circa finem, præsens Conclusio approbatur, simulque generalis modus Satisfactionis Sacramentalis imponendæ, affligatur sequentibus verbis plurimum ponderandis. Igitur uniuersæ Satisfactionis modum, culpa ratio temperabit. Sed ex omni Satisfactionum genere maximè conuenit pœnitentibus præcipere, ut certis aliquot & definitis diebus orationi vacent, ac pro omnibus, & præsertim pro ijs, qui ex hac uita in Domino decesserunt, preces DEO faciant. Hortari uerò etiam eos oportet, ut sæpe eadem Satisfactionis opera à Sacerdote indicta, ultro suscipiant, ac repetant.

talis, iuxta Catechismum Romanum.

DISTINCTIO XI.

De Sacramento Extremæ Unctionis.

QUÆSTIO I.

Quæ sit Materia, & Forma Sacramenti Extremæ Unctionis ?

1. **E**xtrema Unctio est ultimum ex illis Sacramentis, quæ uitam spiritualemente cujuslibet Fidelis quoad se promovent: simulque non modò Pœnitentiæ, sed & totius Christianæ uitæ, quæ perpetua Pœnitentiæ esse debet, consummativum existimatum est à Patribus, uti loquitur Concilium Tridentinum Sess. 14. in Doctrina de Extrema Unctione. Et quia nonnisi in mortis articulo recipi potest, hinc & Sacramentum exuentium nuncupatur, juxta citatum Concilium cap. 3. De quo loquendo sit

Extrema Unctio est Pœnitentiæ consummativum.

Et Sacramentum exuentium. Est uerum nouæ Legis Sacramentum.

A Christo institutum.

2. **CONCL. I.** De Fide certum est, Extremam Unctionem esse uerum, & propriè dictum Sacramentum nouæ Legis, à Christo Domino institutum. Ita præter perpetuum sensum Ecclesiæ Catholicæ, docet Concilium Florentinum in Decreto Unionis, tum Tridentinum Sess. 14. De Extrema Unctione, cap. 1. ubi sic loquitur: Instituta est autem sacra hæc Unctio infirmorum, tanquam uerè & propriè Sacramentum noui Testamenti, à Christo Domino nostro. apud Marcum quidem (cap. 6.) insinuatam, per Jacobum autem Apostolum, ac Domini fratrem, Fidelibus commendatam, ac promulgatam. (Iacobi 5.) Infirmatur, inquit, quis in uobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei

§§§§§

salua.

salvabit infirmum, & alleviabit eum Dominus, & si in peccatis sit, dimittentur ei. Et ibidem *can. 1.* sic definit Concilium contra Hæreticos: Si quis dixerit, Extremam Unctionem non esse verè, & proprie Sacramentum à Christo Domino institutum, & à Beato Jacobo Apostolo promulgatum, &c. Anathema sit.

Extrema
Unctio,
quid?

3. CONCL. II. Sacramentum Extremæ Unctionis, est Unctio hominis infirmi pœnitentis, facta in determinatis partibus corporis cum oleo consecrato ab Episcopo, ministrata à Sacerdote, simul verba certa cum intentione debita proferente, ex institutione Divina efficaciter significans curationem finalem venialium. Ita Doctor Subtilis 4. *dist. 23. q. un.* per hæc verba aptè declarans naturam hujus Sacramenti quoad singulas partes; prout ex progressu patèbit.

Materia
ejus remota,
& proxima,
quæ?

4. CONCL. III. Materia remota Extremæ Unctionis, est Oleum olivarum ab Episcopo benedictum: Proxima verò, est ipsamet Unctio facta hoc oleo. Ita certa, & communis; & constat tum ex Concilio Florentino *loc. cit.* ubi ait, quòd Extremæ Unctionis materia est oleum olivæ per Episcopum benedictum. Et Tridentino *cit. cap. 1.* ibi: Intellexit enim Ecclesia, materiam (Extremæ Unctionis) esse oleum ab Episcopo benedictum. Tum ex illis verbis Apostoli Jacobi: Ungentes eum oleo in nomine Domini.

Oleum,
quale esse
debeat?

5. Ex quibus sequitur I. Oleum istud debere esse simplex, ac sine admixtione alterius liquoris: quale est oleum olivarum commune, ac usuale, eò quòd tale absolutè dicatur oleum.

Quid, si ei
sit admix-
tum balsa-
mum?

6. Quòd si huic oleo admisceatur balsamum (prout fit in confectione Chrysmatis) tenent equidem nonnulli Doctores, per hoc impediri validitatem hujus Sacramenti: probabilius tamen est, oleum etiam balsamo mixtum esse validam materiam hujus Sacramenti; prout docent Suarez *part. 3. tom. 4. disp. 40. sect. 1.* Poncius, Mastrius, aliique plures. Ratio est: quia mixtio balsami, cum sit modica (uti supponitur, ac fieri solet in confectione Chrysmatis) non destruit naturam olei; ergo in substantia remanebit verum oleum ab Episcopo benedictum. Elicet extra casum necessitatis, ob admixtionem balsami, eo uti non liceat; si tamen per errorem, aut aliàs adhibeatur, Sacramentum validè administrabitur.

Oleum illud
debet esse
benedictum
ab Episcopo.

7. Sequitur II. Oleum hoc debere ab Episcopo esse benedictum, prout expressè docet Concilium tum Florentinum, tum Tridentinum *loc. cit.* Et quidem communior Doctorum sententia vult, quòd benedictio Episcopi essentialiter requiratur ad
valo:

valorem Sacramenti Extremæ Unctionis, ita ut adhibito oleo non benedicto ab Episcopo, nullum fiat Sacramentum.

8. CONCL. IV. Forma Sacramenti Extremæ Unctionis est solemnitas illa precatio, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait: *Per istam sanctam Unctionem, & suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Dominus, quidquid per visum (auditum, odoratum, &c.) deliquisti.* Ita Concilium Florentinum loc. cit. unâ cum Concilio Tridentino, ac Rituali Romano Pauli V. Et quamvis hæc forma, sub his ipsis verbis præcisè non habeatur ex S. Scriptura, constat tamen tum ex traditione Ecclesiæ, tum insinuatur ab Apolloto Jacobo cap. 5: ubi ait: *Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini.* Nam ly, *orent super eum*, satis indicat, formam hujus Sacramenti debere esse deprecatoriam.

9. CONCL. V. In septem corporis partibus infirmus communiter est unguendus; nimirum in oculis, propter visum; in auribus, propter auditum; in naribus, propter odoratum; in ore, propter gustum, & locutionem; in manibus, propter tactum; in pedibus, propter gressum; & in renibus, propter delectationem ibidem vigentem. Ita expressè Concilium Florentinum, ac Rituali Romano Pauli V.

10. Dicitur, *communiter est inungendus.* Siquidem circa hoc notat citatum Rituali Romano, quamvis præter illas corporis partes, quas veluti instrumenta homini natura tribuit, nempe oculos, aures, nares, os, & manus, etiam pedes ac renes unguendi sint; attamen renum unctionem in mulieribus, honestatis gratiâ, semper omitti (notandum ly, *semper*) atque etiam in viris, quando infirmus commodè moveri non potest: neque tunc sive in mulieribus, sive in viris, aliam corporis partem pro renibus unguendam esse.

11. Notat ulterius idem Rituali Romano, si quis aliquo dictorum membro mutilatus exiit, v. g. careat manu, vel pede, quòd pars illi loco proxima sit inungenda, servatâ eadem verborum formâ.

12. Notat tertio idem Rituali, quòd manus, quæ reliquis infirmis interiori ungi debent, Presbyteris exteriori ungantur. Rationem hujus assignant Doctores: quia Sacerdos in sua Ordinatione jam fuit unctus Oleo sacro in parte interiori manuum, id est, in palmis; ac ob id congruum magis censetur, ut postea in exteriori potius manuum parte inungatur, quam in interiori.

ri. Cæterum loquendo de valore Sacramenti, nihil refert, Sacerdotem etiam in ipsis palmis inungi; cum hæc Unctio sit diversa ab illa, quam accepit in Ordinatione sua. Est tamen hæc in re standum consuetudini cujuslibet Diocesis, ac præsertim ordinationi Ritualis Romani.

An in casu
necessitatis
sufficiat u-
nica unctio:

13. CONCL. VI. Quamvis multi Doctores velint, ad validitatem hujus Sacramenti necessarias esse ad minimum quinque unctiones in quinque corporis sensibus, cum quinque partialibus formis, quæ correspondent singulis unctionibus: probabile tamen est, in casu necessitatis unicam sufficere unctionem, in quacunque corporis parte fiat, cum unica tantum forma, omnes tamen corporis sensus exprimente, taliter: *Per istam sanctam Unctionem, & suam piissimam Misericordiam, indulgeat tibi Dominus, quidquid deliquisti per visum, auditum, odoratum, gustum, tactum, &c.* Ita Mastrius *disp. 22. Theol. Mor. n. 38.* post Suarezium, Coninch, Layman, Poncium, aliosque. Ratio est: quia per unius organi unctionem, factam cum expressione quinque sensuum corporis infirmi, salvatur totum id, quod ad hoc Sacramentum requiritur à S. Jacobo Apostolo; simulque illa unica unctio sufficienter significat effectum hujus Sacramenti: ergo etiam sufficit ad valorem ejus.

Solvitur
instantia.

14. Nec obstat Concilium Florentinum, ac Rituale Romanum, quæ exigunt septem, vel saltem quinque præcipuarum partium unctiones. Nam hæc loquuntur de eo, quod fieri debet extra casum necessitatis: non autem per hoc intendunt definire, omnium harum partium unctionem essentialiter requiri ad valorem Sacramenti.

Praxis qua-
rundam
Diocesium
tempore pe-
stis.

15. Unde hæc sententia non solum à tota Universitate Lovaniensi approbata fuit, ut refert Diana *part. 3. tract. 4. resolut. 168.* sed etiam præscripta in diversis Ritualibus Diocesanis, ut Mechlinensi, & Passaviensi, pro tempore pestis grassantis, nec non & in Rituali Diocesano Trisingensi ubi *cap. 6. De Sacramento Extreme Unctionis, memb. 1.* circa finem, sic habetur: *In morbis contagiosis, & peste grassante, ut periculum vitetur, sufficit inungi sensus organum magis ad Unctionem expositum, ac detectum, dicendo: Per istam sanctam Unctionem, & suam piissimam Misericordiam, indulgeat tibi Dominus, quidquid deliquisti per visum, auditum, odoratum, gustum, tactum, lumbos (si inungendi fuerint) & gressum. Et tum preces, quæ præmittenda, & subjungenda forent, poterunt privatim dici.*

QUÆ.